

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7718201301
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7718201301.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO: 53 255 739 proti žalovanej A. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej vo C. XXXX, zastúpenej: JUDr. Miroslavom Ivanovičom, so sídlom v Bratislave, Štúrova 11, o zaplatenie 227.321,73 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 7Csp/35/2018-194 zo dňa 2.8.2023, takto

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výrokoch o trovách konania tak, že priznáva žalobcovi proti žalovanej plnú náhradu trov celého konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Michalovce ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 7Csp/35/2018-194 zo dňa 2.8.2023 zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu 227.321,73 € s prísl.. Druhým výrokom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinstančného konania proti žalovanej v plnom rozsahu a tretím výrokom naopak žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

2.V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy od žalovanej titulom vrátenia poskytnutého úveru. Odvolací súd - Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 2Co/105/2023 zo dňa 3.5.2023 zrušil rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3.Okresný súd v Michalovciach po zrušení rozsudku opätovne prejednal vec, právne ju posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka s použitím ust. § 52, 53 a 54 Občianskeho zákonníka, § 4, § 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. účinného do 31.7.2008 ako aj podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 vl. nar. č. 87/1995 Z.z.. Nárok žalobcu považoval za dôvodný a žalobe vyhovel.

4.O trovách konania rozhodol pritom dvomi výrokmi, stroho odôvodnenými v bode 50. a 51. odôvodnenia rozsudku, keď podľa § 255 ods. 1 CSP priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinstančného konania voči žalovanej v plnom rozsahu a podľa tohto istého ustanovenia a ust. § 396 ods. 1 CSP úspešnej žalovanej v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

5.V zákonnej lehote žalobca proti III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie z dôvodov podľa ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/ a písm. h/ CSP. Tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca sa nestotožnil s konštatovaním súdu, že žalovaná bola

v odvolacom konaní úspešná. V tomto smere má žalobca za to, že úspech v konaní sa posudzuje podľa konečného rozhodnutia vo veci samej, pričom odvolacie konanie nepredstavuje samostatnú časť konania, ktoré by umožňovalo súdu uzavrieť odlišný úspech strany sporu v konaní od konečného rozhodnutia vo veci samej, a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít tvorí prvostupňové a odvolacie konania z hľadiska predmetu konania jeden celok. Preto napadnutým výrokom rozsudku, kedy súd prvej inštancie priznal neúspešnej žalovanej v konaní náhradu trov odvolacieho konania, došlo k popretiu úspechu žalobcu v tomto konaní, v ktorom bol v konečnom dôsledku plne úspešný a došlo tým k porušeniu jeho práv. Postup súdu tak podľa názoru žalobcu predstavuje extrémne vybočenie z pravidiel upravujúcich náhradu trov konania, ktoré nemá oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky. Okrem toho namietal, že napadnutý výrok rozsudku v tomto smere neobsahuje žiadne odôvodnenie, právne posúdenie, či myšlienkové pochody súdu, ktoré ho viedli k záveru, že žalovaný mal v konaní plný úspech v odvolacom konaní, keďže túto skutočnosť len konštatoval. Aj toto nedostatočné arbitrárne odôvodnenie napadnutého výroku rozsudku považoval za porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, pretože aj v zmysle ústavného súdu má právo účastník na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Žalobca tvrdil, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti, proti ktorej podal odvolanie, je zmätočné, neúplné a nepreskúmateľné, nakoľko súd sa ani len okrajovo nevyjadril, na základe čoho uzavrel, že žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu rozsudok preskúmal a podľa § 388 CSP v spojení s § 390 písm. a/ a b/ CSP zmenil ho tak, že žalobcovi prizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

6.K odvolaniu sa žalovaná nevyjadrila.

7.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal napadnuté uznesenie aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

8.Žalobca použil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP.

Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie práva procesné, ktoré jej zákon priznáva. K odňatiu možnosti konať pred súdom dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, ktoré nespĺňa požiadavky vymedzené § 220 ods. 2 a 3 CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

9.Odvolací súd po prejednaní odvolania dospel k záveru, že odvolacie dôvody podľa sú naplnené.

10.Odvolací súd konštatuje, že námietka žalobcu ohľadne nesprávnosti rozhodnutia súdu úrvej inštancie, keď osobitne rozhodoval o trovách prvostupňového a odvolacieho konania je dôvodná. Pokiaľ súd vyššej inštancie zrušuje rozhodnutie súdu nižšej inštancie (ako to bolo v tomto spore uznesením č.k. 2Co/105/2023 zo dňa 3.5.2023/2Co/105/2023 zo dňa 3.5.2023), je samozrejmé, že mu uloží povinnosť v novom rozhodnutí rozhodnúť aj o trovách uvedeného odvolacieho (dovolacieho) konania. To však neznamená, že má separovať uvedené odvolacie konanie a jeho trovy.

11.O nároku na náhradu trov konania rozhoduje aj bez návrhu súd v zmysle § 262 CSP v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, t.j. celé konanie. V rozhodnutí o náhrade trov konania bude pritom premietnutý úspech strany v celom konaní, tak pred súdom prvej inštancie ako aj pred súdom odvolacím. Tento nárok tvorí jeden celok, rozhoduje o ňom súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa spor končí a v prípade, ak v odvolacom konaní odvolací súd mení rozhodnutie, tiež rozhoduje o nároku na náhradu trov konania v celom konaní taktiež jedným výrokom.

12. Žalobca mal v konečnom dôsledku, t.j. v konečnom právoplatnom rozhodnutí vo veci samej plný úspech v spore a preto podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP má nárok na plnú náhradu trov celého konania.

13. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1,2 CSP v súlade s ustanovením § 388 CSP zmenil napadnuté výroky rozsudku o trovách konania tak, že priznal žalobcovi proti žalovanej plnú náhradu trov konania. O výške trov rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 1,2 CSP.

14. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).